

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 20/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. januára 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátkou JUDr. Darinou Komárovou, 1. mája 2015, Snina, vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9 Co 15/2013 z 11. februára 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1 Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. decembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej

len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 9 Co 15/2013 z 11. februára 2014 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že krajský súd napadnutým rozhodnutím v časti potvrdil a v časti zrušil prvostupňové rozhodnutie, ktorého predmetom bolo posúdenie nároku sťažovateľky na náhradu škody na zdraví.

3. Sťažovateľka v sťažnosti neuvádza, kedy jej bolo napadnuté rozhodnutie doručené, avšak z priložených príloh vyplýva, že 11. apríla 2014 sťažovateľka doručila Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, ktorému bolo opakovane nevyhovené.

4. Sťažovateľka k sťažnosti nepriložila napadnuté rozhodnutie krajského súdu ani splnomocnenie pre advokátku na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

5. Sťažovateľka žiadala ústavný súd, aby vyslovil porušenie v bode 1 označených práv a zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a priznal jej náhradu trov konania.

II.

6. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala porušenie v bode 1 označených práv napadnutým rozhodnutím krajského súdu z 11. februára 2014.

9. Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06).

10. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

11. Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na dátum doručenia rozhodnutia krajského súdu strane sťažovateľky (pozri bod 3), ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (5. decembra 2014), ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05, III. ÚS 81/06). Keďže zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že ani podanie podnetu na podanie mimoriadneho dovolania adresované generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) nezakladá podnecovateľovi (v danom prípade sťažovateľke) právny nárok na podanie mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom, a preto takýto podnet nemožno podľa názoru ústavného súdu považovať za právny prostriedok ochrany základných práv a slobôd podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ktorý treba vyčerpať pred podaním sťažnosti ústavnému súdu. Z toho zároveň vyplýva, že lehota na podanie sťažnosti proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu začala plynúť nadobudnutím jeho právoplatnosti (k tomu pozri bod 3).

13. Ďalším dôvodom na odmietnutie sťažnosti bola skutočnosť, že sťažovateľka – kvalifikovane zastúpená advokátkou, ktorá aj koncipovala a podpísala samotnú sťažnosť – k sťažnosti nepriložila, a to ani do času rozhodovania ústavného súdu, napadnuté rozhodnutie krajského súdu ani splnomocnenie pre advokátku na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Uvedená skutočnosť je sama osebe (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010) ďalším dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre nesplnenie zákonných náležitostí (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. januára 2015